

Arrest

nr. 320 176 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U werd geboren op [...] Hedar 1971 (Ethiopische kalender (EK)> Gregoriaanse kalender (GK): [...].12.1978) in Addis Abeba. U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot de Oromo etnie te behoren.

U werd geboren in Addis Abeba en woonde daar tot uw 22ste. U ging er naar school tot de 10de graad, maar diende te stoppen eenmaal uw problemen begonnen.

Op uw 17de werd u immers verliefd op de leraar van uw kerkstudies. U vertelde hem uw gevoelens, maar deze bleven onbeantwoord.

U kreeg een waarschuwing van de priesters en u was, nadat u de kerk met uw schoenen betrad en godslastering had gepleegd, niet meer welkom. In een zondagsmis werd er gepreekt hoe sommige mensen een obstakel vormen voor de echte kerkdienaars. U vermoedde dat dit op uw persoon sloeg. De

gemeenschap, waaronder uw schoolgenoten, kwam te weten over uw verliefdheid. U werd hierdoor lastig gevallen door hen en moest hierdoor na zes maanden stoppen met school.

Nadat u stopte met school, vulde u uw dagen met het verzamelen en verkopen van hout en aardappelen. U hielp ook mee in het huishouden. Rond 1999, ging u naar uw familie in Ambo voor enkele dagen om een trouw bij te wonen, maar gezien u steeds meer geïsoleerd werd en stress kreeg, werd er besloten dat u uw zus zou vergezellen in Libanon. Op uw 22ste, in het jaar 2000, verliet u Ethiopië en reisde u naar Libanon.

Daar woonde u voor vijf jaar alvorens u via Syrië naar Turkije reisde. U woonde er anderhalve maand waarna u verder reisde naar Griekenland. In Griekenland vroeg u asiel aan in 2005 en kreeg u de vluchtelingenstatus toegewezen. U had een relatie met een Soedanees, Y.A.A.. U beviel van een zoon, M.Y.A., in 2006, maar deze werd gedwongen geplaatst in Griekenland. Y.A.A. verblijft inmiddels 8 of 9 jaar in Noorwegen en zou intussen de Noorse nationaliteit verworven hebben. U besloot Griekenland te verlaten en u reisde per vliegtuig naar België. U kwam toe op 9 mei 2020 op Belgisch grondgebied en diende meer dan een jaar later pas een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties, op 21 december 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van een doopscertificaat voor, uw medische documenten, uw documenten betreffende uw dossier bij de vredesrechtbank, en een kopie van uw paspoort.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U legt verschillende medische en gerechtelijke documenten neer die uw noden aantonen. Uit het gerechtelijke document van de vrederechter (dd.24.03.2022) blijkt dat u sinds maart 2022 onder bewindvoering staat. Verder legt u ook nog een attest voor van uw opname in het psychiatrisch ziekenhuis Brugman (dd.29.04.2022). Vervolgens legt u nog een samenvatting neer van een logboek (dd.07.06.2022) tijdens uw verblijf in een Fedasil centrum waarin te lezen valt dat u verschillende keren gedwongen opgenomen werd in een psychiatrisch ziekenhuis sinds 17.12.2021, en een medisch attest van het psychiatrisch ziekenhuis Frapello (dd.30.06.2022) waarin louter staat dat u sinds 28.06.2022 in hun voorziening werd opgenomen en daar nog verbleef op het moment van schrijven.

Uit het door u neergelegde psychologisch attest (dd. 17 februari 2024) blijkt dat u sinds augustus 2022 psychologisch opgevolgd wordt door een psycholoog-psychotherapeut. Het attest vermeldt dat er sedertdien 26 contacturen waren. Het vermeldt tevens dat u lijdt aan een psychotische kwetsbaarheid, en co morbiditeit met post-traumatisch stress syndroom. Dit uit zich in paranoïde wantrouwen, verwarring in tijd en ruimte zich uitend in afspraken die herinnerd dienen te worden, schaamte en hoge zelfstigmatisering, sub assertief en bij stress die mogelijk tot plotse snelle wisselingen in stemming of fysiek uithalen leiden. Wanneer rustig bent, slaagt u er wel in over gebeurtenissen te vertellen.

Het psychologisch attest vermeldt daarom dat met bovenvermelde symptomen rekening dient te worden gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud, en vermeldt hierbij enkele concrete steunmaatregelen in geval van een crisis. Hieruit blijkt dat de aanwezigheid van een tolk als extra risico werd aanschouwd en dat het aangeraden is om bij stress even te pauzeren in een andere ruimte. Ook deelt de psycholoog mee dat tijdens de beoordeling rekening dient te worden gehouden met uw profiel. Het attest vermeldt echter niet dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde, coherente en samenhangende verklaringen af te leggen. Meer zelfs er wordt bevestigd dat, indien u rustig bent, u in staat zou zijn om over gebeurtenissen te vertellen. U zou er enkel niet in slagen om deze te koppelen aan data of jaartallen. Uit het attest is bovendien niet op te maken op welke onderzoeken de gestelde diagnoses werden gebaseerd, dan wel of u werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek. Ten slotte, kan er niet worden opgemaakt sinds wanneer elk symptoom zich begon te manifesteren.

Gelet op de door u voorgelegde attesten werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw toestand en werd gevraagd of u zich goed genoeg voelde om het persoonlijk onderhoud af te leggen waarop u bevestigend antwoorde (notities van het persoonlijk onderhoud dd.29.02.2024 (hierna NPO), p. 2). Gezien u ook het Engels machtig bent, werd er u bovendien bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u zich comfortabel voelde bij de aanwezigheid van een tolk of liever zonder tolk wilde werken. U verklaarde hierbij dat u liever met een tolk werkte om zo alles te kunnen uitleggen. Er werd u uitdrukkelijk uitgelegd dat u steeds een pauze kon aanvragen wanneer u daar nood aan had (NPO, p. 3). Er werd u ook de vraag gesteld met welke zaken de protection officer verder rekening diende te houden zodat u zich meer op uw gemak zou voelen. Er werd bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud meerdere pauzes voorzien in

een andere ruimte waarbij u de mogelijkheid had om rond te lopen. U geeft aan dat u uw dagelijkse medicatie nog niet genomen had op het moment van het interview, maar dit geen invloed zou hebben op uw verklaringen. De maandelijkse antipsychotica injectie kreeg u wel. Doorheen het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Er werden zowel open als gesloten vragen gesteld, en waar nodig werd een vraag meerdere malen herhaald of geherformuleerd. De kwaliteit van het gehoor en van de opgetekende verklaringen laten duidelijk zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een functionele en zelfstandige manier uiteen te zetten. Er kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat het persoonlijk onderhoud op een goede manier verlopen was (NPO p.24), ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop en de kwaliteit van het interview.

Gelet op wat voorafgaat kan er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het administratieve dossier als ook uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland internationale bescherming werd verleend door Griekse autoriteiten. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij/zij aantoonst dat hij/zij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst – in dit geval Ethiopië – aangezien u beweert over de Ethiopische nationaliteit te beschikken.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omwille van de problemen en isolatie die u ondervond nadat u verliefd werd op een kerkelijke leerkracht (notities persoonlijk onderhoud dd. 29.02.2024 (hierna NPO), p.14). U vreest anderzijds bij een eventuele terugkeer dat uw mentale gezondheid zou verergeren (NPO, p.15).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste geeft u aan dat u uw land verliet omdat u geïsoleerd werd van de gemeenschap nadat u verliefd werd op een kerkdienaar. Er dient echter te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om de zwaarwichtigheid van deze isolatie aannemelijk te maken. Zo situeert u uw verliefdheid, het begin van uw problemen, toen u 17 jaar oud was, vijf jaar voor uw feitelijke vertrek uit uw land van herkomst. U geeft aan dat u sindsdien geïsoleerd raakte. Zo verklaart u dat u gevraagd werd om niet meer naar uw kerk te komen in Addis Abeba. Er dient hier echter te worden opgemerkt dat u niet geschorst werd uit de kerk omwille van uw verliefdheid, maar omdat u met uw schoenen de kerk betrad en godslasterende zaken verkondigde (NPO, p.18, 20). Gevraagd of u dan niet naar een andere kerk kon gaan in Addis Abeba, antwoordt u van niet omdat u niet lang in Ethiopië bleef na de problemen. Nochtans, zoals reeds aangegeven bleef u nog vijf jaar in uw land van herkomst. Gevraagd waarom u dan niet probeerde naar een andere kerk te gaan, meent u dat dit kwam omdat ze overal op de hoogte waren van uw situatie. U bent er zelfs van overtuigd dat men in Griekenland hiervan wisten (NPO, p.17). U baseert zich hiervoor op de preken die men gaf in de kerken. U bent namelijk van mening dat in deze preken u telkens persoonlijk geviséerd werd.

In Ambo bijvoorbeeld, verklaart u dat ze zeiden “laten we voorzichtig zijn van alle zonden. Er zijn mensen met veel zonden en zij zijn hier tussen ons” (NPO, p.17). U werd hier echter niet bij naam genoemd en deze zeer algemene en vage preek kan bovendien op iedere persoon slaan. Toch bent u er van overtuigd dat dit aan u gericht was. Er wordt dan gepolst of er nog aanwijzingen waren dat mensen op de hoogte waren van uw situatie. U geeft aan dat uw familie, uw neven en nichten uit Ambo, ervan wisten en uw broers niets tegen u zeiden. Bovendien meent u dat iedereen u beschouwde als een prostituee omdat mensen dit zeiden tegen u. Wie dat dan precies zei tegen u is onduidelijk want u ontwijkt de vraag en u blijft steken bij vage verklaringen: iedereen, de maatschappij, burens, familie en kennissen. (NPO, p.19). Het kan bijgevolg niet overtuigen dat dit werkelijk het geval was. Hierbij moet ook opgemerkt worden dat deze door u geschetste feiten zich afspeelden voor het jaar 2000 – aangezien dit het jaar is dat u Ethiopië verliet en naar Libanon trok. **Niet alleen de zwaarwichtigheid van de door u aangehaalde feiten – u kon immers gewoon gedurende vijf jaar verder leven en werken na deze gebeurtenis in Ethiopië – stelt de door u aangehaalde vrees in vraag, maar om evidente redenen uiteraard ook de actualiteit ervan.**

Verder geeft u aan dat u niet alleen verstoten werd uit uw kerk, maar ook diende u te stoppen met school nadat uw medestudenten teveel roddelden over u. Bovendien kreeg u telkens de vraag van uw mannelijke medestudenten waarom u niet verliefd werd op hen. Dit bezorgde u teveel stress waardoor u stopte met school. Gevraagd of u niet naar een andere school kon gaan, antwoordt u dat u niet denkt dat het een oplossing zou zijn geweest (NPO, p.20). Ook deze verklaring is gebaseerd op een hypothese zonder concrete bewijzen dat dit werkelijk het geval zou zijn. Bovendien getuigt deze houding dat u weinig initiatief nam om uw situatie te verbeteren in Ethiopië en doet twijfels zaaien in hoeverre u dit werkelijk als een probleem ervaarde. Vervolgens vermeldt u dat de isolatie doorheen de jaren steeds erger werd. Hoewel de vraag u op meerdere momenten en op verschillende manieren gesteld werd, wilt u niet aangeven hoe de situatie precies erger werd (NPO, p.19, 20, 21, 22). U blijft immers steken bij loutere herhalingen van eerdere verklaringen zoals dat uw medestudenten achter uw rug praatten (hoewel u toen reeds gestopt was met school). Telkens wanneer u hierop gewezen wordt, verklaart u dat u hierover niet wilt praten omdat dit u stress geeft. Nochtans kan er van iemand die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Ondanks dat er doorheen het persoonlijk onderhoud rekening gehouden werd met uw gezondheidssituatie om de stress zo laag mogelijk te houden en u aan het begin van het interview uw medewerkingsplicht uitgelegd werd, blijkt u niet voldaan te hebben hieraan.

Bovendien dient er ook te worden opgemerkt dat u, nadat u stopte met school, uw moeder hielp met het verkopen van aardappelen en hout in de stad (NPO, p.6). Hoe dit kon terwijl u verklaart steeds meer geïsoleerd te worden, antwoordt u dat de stress groter werd, omdat steeds meer mensen wisten van uw situatie (NPO, p.17). Dit doet echter niet af van het feit dat u uw goederen kon blijven verkopen. Ook geeft u aan dat uw neven en nichten op de hoogte waren van uw problemen. Toch werd u door hen meegevraagd om een trouw bij te wonen een jaar voor uw vertrek uit Ethiopië (NPO, p.21). Indien u werkelijk geïsoleerd zou worden van de gemeenschap is het dan ook zeer opvallend dat u uitgenodigd zou worden voor een huwelijk en uw werk kon blijven voortzetten. U geeft aan dat u werd uitgenodigd zodat de gemeenschap u kon beledigen, maar dit kan weinig overtuigen. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet bovendien het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen discriminatie is, zoals hierboven aangegeven werd, echter onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade.

U verklaarde dat uw situatie u echter zoveel stress bezorgde dat u er voor koos het land te verlaten (NPO, p.14). U geeft aan dat u paracetamol en aspirines nam om met deze stress om te gaan, maar zij niet hielpen. Gevraagd of u ooit professionele hulp zocht in Ethiopië om deze stress te behandelen, verklaart u dat u niet naar een dokter of specialist ging, maar u zich wel twee weken waste met religieus water. Hierdoor voelde u zich al veel beter (NPO, p.17). Toch besloot u om uw procedure om naar het buitenland te gaan op te starten. Gevraagd waarom u dat nog deed gezien u zich beter voelde, antwoordt u dat in tegenstelling tot de stress, uw isolatie nog steeds erger werd (NPO, p.17). Zoals eerder aangetoond, kan u echter niet overtuigen dat u werkelijk geïsoleerd werd van de gemeenschap en dat dit bovendien zwaarwichtige gevolgen met zich meebracht die gelijk kunnen worden gesteld aan een schending van de fundamentele mensenrechten. Bovendien geeft u zelf aan dat, hoewel u reeds stress ervaarde in Ethiopië, uw psychologische problemen pas begonnen in Griekenland (NPO, p.13).

Het zijn ook die herinneringen aan de isolatie die u vreest bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. U meent immers dat zij uw gezondheidstoestand zouden verergeren (NPO, p.21). Echter blijkt uit uw verklaringen niet dat u discriminatie of isolatie van de gemeenschap vreest net omwille van uw gezondheidsproblemen. Hier dient bovendien nog het volgende ter volledigheidshalve opgemerkt te worden; gevraagd of er de mogelijkheid bestaat in Ethiopië om professionele hulp te krijgen indien men kampt met psychologische problemen, antwoordt u dat in uw tijd men terecht kon in een specifiek ziekenhuis indien men echt "gek" was zoals u het beschrijft (NPO, p.21). Dit ziekenhuis, het Amanuel Mental Specialized Hospital in Addis Abeba, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, nog steeds te bestaan (zie administratief dossier: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9520087/>). Bovendien blijkt u ook over een goede band met uw familie te beschikken. Zo geeft u zelf mee dat uw moeder u graag zou blijven zien en u dus ook op haar steun kan rekenen (NPO, p.16-17). Voorts wijst het Commissariaat-generaal er op dat voor medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Er dient te worden benadrukt u voor de beoordeling van de medische problemen een aanvraag moeten indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Ten slotte, dient er te worden opgemerkt dat u verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u het slachtoffer werd van een poging tot seksueel geweld. Dit gebeurde door enkele schooljongens die u meelokten naar de schoolpoort. Ten eerste dient er te worden vastgesteld dat u hierover geen consistente verklaringen aflegde. U verklaarde eerst verschillende malen tijdens het persoonlijk onderhoud dat dit voorval gebeurde nadat de jongens te weten waren gekomen over uw gevoelens voor de kerkdienaar (NPO, p.6, 14). Opvallend, gezien wanneer er dieper hierop ingegaan wordt, u opeens verklaart dat deze gebeurtenis plaatsvond een jaar voor uw verliefdheid, namelijk in de 9de graad (NPO, p.20). Dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, trekt dan ook de geloofwaardigheid hiervan enigszins in twijfel. Gevraagd of u dit incident dan rapporteerde aan de politie, antwoordt u ontkennend. U vond dit immers niet nodig aangezien zij er niet in geslaagd waren u seksueel aan te randen en u bang was om problemen te krijgen met deze jongeren als u ze zou aangeven (NPO, p.20). Bovendien bleef u zelfs na het incident naar dezelfde school gaan. Daarenboven woonde u nog zes jaar in uw land van herkomst zonder enig probleem te hebben gekend met hen. Bijgevolg dient er te worden opgemerkt dat dit een geïsoleerd en eenmalig incident betreft en u al die jaren niet meer lastig werd gevallen door deze jongeren. Doorheen uw verklaringen maakt u bovendien geen gewag van een actuele vrees bij terugkeer naar Ethiopië ten opzichte van deze agressors.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie voor van uw Ethiopisch paspoort en uw geboorteakte. Deze gegevens worden echter niet in twijfel getrokken en hebben bijgevolg geen invloed op de beslissing. Ook legt u verschillende medische attesten voor waarmee tijdens het persoonlijk onderhoud rekening is mee gehouden, zoals aangetoond hierboven.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 mei 2024. In deze opmerkingen, die u samen met uw psycholoog formuleerde, haalt u verschillende punten aan.

Ten eerste bent u van mening dat u tijdens het persoonlijk onderhoud meerdere malen aan de tolk vroeg om uit te leggen wat de situatie in Ethiopië is betreffende uitsluiting (uit de maatschappij/gemeenschap). Hierbij dient er te worden opgemerkt dat de tolk volledig neutraal is en alles gewoon vertaalt wat er gezegd wordt, zoals ook meegegeven bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud (NPO, p.2). Het is geenszins de taak van de tolk om aan de PO, of aan de verzoeker, uit te leggen hoe de situatie in Ethiopië is op vlak van uitsluiting uit de maatschappij.

Bovendien is het aan u om met concrete aanwijzingen aan te tonen dat u zodanig geïsoleerd werd tijdens uw periode in Ethiopië dat uw mensenrechten werden geschonden. Een verwijzing naar louter algemene informatie over hoe de situatie is in Ethiopië voor mensen die worden uitgesloten, volstaat hiertoe geenszins. Het is aan u om toe te lichten hoe u uw persoonlijke situatie in Ethiopië heeft ervaren om op die manier een precieze inschatting te maken met betrekking tot de aangenomen vrees.

In uw opmerkingen formuleert u ook dat u over de meest erge zaken niet heeft kunnen spreken. U werd echter meerdere malen en op verschillende manieren aangemaand om hierover te vertellen, steeds rekening houdend met uw gezondheidssituatie zoals reeds hierboven werd aangegeven. U weigerde echter bepaalde vragen te beantwoorden.

Tot slot heeft u ook nog een opmerking over de seksuele aanranding die u ervaarde in Ethiopië dat tijdens het persoonlijk onderhoud aan bod kwam. In uw opmerkingen verklaart u, in het gebrekkig Engels, dat ze "talk me a alot and then they want me to to everything sex by force a lot of time happen to me. All the time they force me to sex". Ten eerste, zoals vermeld in het persoonlijk onderhoud, werd uw Engels onvoldoende geacht om uw asielaanvraag uitleg te geven in deze taal. Ook in uw opmerkingen blijkt niet geheel duidelijk wat er precies gebeurd is. Bovendien kan er niet worden ingezien waarom u hierover manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde op uw persoonlijk onderhoud. U gaf namelijk meerdere malen aan dat dit een poging tot verkrachting betrof en dat u hierna met hen geen problemen meer kende (NPO, p. 14, 18, 20) – meer dan twintig jaar geleden. Wanneer er meerdere malen gevraagd of er nog iets anders gebeurd was buiten die verliefdheid op de kerkdienaar, waarnaar u meermaals verwijst als oorzaak van uw problemen in Ethiopië, antwoordt u louter dat u 'gezien' werd met andere jongens (NPO, p.18, 19).

Tot slot meent u dat u nadat u stopte met school onmiddellijk Addis Abeba verliet. Nochtans werd er u dit op meerdere momenten tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd en bleek dat u, zoals hierboven reeds aangegeven, 17 jaar was toen u stopte met school en u 22 jaar was, of zo vermoedt u toch, toen u uw land van herkomst verliet (NPO, p. 5-6).

Er werd bijgevolg met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling en evaluatie van de door u aangehaalde vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

Uit bovenstaande vaststellingen dient er bijgevolg geconcludeerd te worden dat u er niet in slaagde uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken. U geeft aan dat u geïsoleerd werd door de gemeenschap, maar de feiten zijn echter niet van die aard dat zij gelijk kunnen worden gesteld aan een schending van de fundamentele mensenrechten. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal er voorts op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient zich de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen blijkens uw verklaringen nog niet is gebeurd.

*Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie het **Algemeen ambtsbericht Ethiopië** van 31 januari 2024), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er dient aldus geconcludeerd te worden dat er actueel in de hoofdstad Addis Abeba geen sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict waardoor een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert de volgende middelen aan:

- "- Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de motiveringsplicht;*
- Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel."*

Verzoekster vat aan met een theoretische uiteenzetting.

Wat betreft het kwetsbaar profiel van verzoekster en de invloed ervan op haar verzoek, wordt als volgt gesteld:

"5.2.2.1.

De verzoekster is extreem kwetsbaar.

Zij heeft een zéér ernstige geestelijke problematiek en wordt op heden nog strikt opgevolgd (therapeutisch en medicamenteus).

Haar psychologische problemen zijn begonnen in Ethiopië alwaar ze enkel pijnstillende medicatie kreeg en een 'behandeling' kreeg gedurende de twee weken in de kerk.

In Griekenland werd de medische problematiek dermate ernstiger dat de Griekse autoriteiten haar niet in staat achtten om voor haar baby te zorgen.

Haar zoon werd geplaatst en ze werd zo'n 30 keer opgenomen gedurende haar verblijf aldaar.

In België werd verzoekster onder bewind voering geplaatst en talrijke keren gedwongen gecolloqueerd.

Dit wil zeggen dat zij een geestesstoornis heeft en een ernstig gevaar voor haarzelf/de maatschappij vormt.

Zij verbleef in verschillende psychiatrische ziekenhuizen waaronder Brugman, UZ en Frapello.

Maar liefst 5 opnames in de periode oktober 2021 - Juli 2022.

De stavingstukken hiervan werden toegevoegd aan het asiëldossier.

Ze wordt op vandaag nauwgezet opgevolgd door een psycholoog en dient een combinatie van antidepressiva/angstreducerende medicatie (sertraline en trazodone, mbt PTSD problematiek) en Antipsychotica (Olanzapine, Abilify Maintena - injectie) in te nemen.

(zie psychologisch attest 17.04.2024)

Haar ziekte beeld op vandaag kan omschreven worden als volgt:

psychotische kwetsbaarheid, co morbiditeit met PTSD. Chronische psychotische toestand over de jaren heen. Dit uit zich in paranoïde wantrouwen, verwarring in tijd en ruimte zich uitend in afspraken die herinnerd dienen te worden, schaamte en hoge zelfstigmatisering, sub assertief en bij stress die mogelijk tot plotse snelle wisselingen in stemming of fysiek uithalen leiden. Verzoekster kan op vandaag nog steeds in een heuse crisis belanden.

Op het interview kwam dit dan ook tot uiting, zie bv p 16 NPO:

[...]

Op dit moment is verzoekster dermate verwarrend dat niemand nog kan volgen, zoals omschreven in haar ziektebeeld.

Het is derhalve een illusie dat het CGVS stelt dat verzoekster sowieso in staat moet zijn om gedetailleerde, coherente en samenhangende verklaringen af te leggen omdat er in de medische attesten niet letterlijk vermeld zou staan dat verzoekster hier niet toe in staat zou zijn.

De warrigheid, incoherentie is zo vast stellen op sommige, stressvolle momenten tijdens het interview.

Iemand die psychotisch is kan de realiteit niet meer onderscheiden van het onwerkelijke en heeft waanbeelden.

Een persoon die al meer dan 25 jaar ernstige geestelijke klachten heeft, vaak onvoldoende behandeld, kan niet zo maar worden geacht gedetailleerde en samenhangende verklaringen te kunnen afleggen ondanks het gegeven dat verzoekster wel haar uiterste best heeft gedaan en er een min of meer coherent relaas kan tussen de lijnen gelezen worden (zie verder).

Nogmaals: verzoekster neemt verschillende medicatie waaronder antipsychotica. Bovendien dient ze te vertellen over gebeurtenissen van ruim 25 tot 30 jaar terug, waarna zij nog vele slechte episodes kende. Het CGVS houdt hier echt wel onvoldoende rekening mee.

Voor iemand met haar profiel is dit extreem moeilijk.

Zij staat onder bewindvoering;

“Bewindvoering: gerechtelijke bescherming: Wanneer een volwassen persoon door zijn (mentale) gezondheid niet (meer) zelf zijn zaken kan regelen, niet (meer) kan opkomen voor zijn belangen, niet (meer) zijn centen kan beheren, kan deze persoon gerechtelijk beschermd worden door de aanstelling van een bewindvoerder.” (Similes, 2023)

(zie stuk 3)

De huidige psycholoog, wie intussen een aanzienlijke tijd verzoekster opvolgt, benadrukt in zijn verslag dd. 24.06.2024 nog maar eens de punten waarmee het CGVS geen/onvoldoende rekening hield.

Naast het bovenstaande zijn ook de vb subassertiviteit, blasfemie belangrijke struikblokken voor verzoekster.

5.2.2.2.

Alwaar het CGVS stelt dat de advocaat geen opmerkingen over het verloop van het interview heeft gegeven blijkt dit evenwel onjuist te zijn.

Bij email dd. 5.03.2024 gaf de raadvrouw de volgende opmerkingen:

“Opmerkingen advocaat NPO

[...]”

(zie stuk 2)

De verzoekster heeft zeker haar best gedaan binnen haar mogelijkheden maar er wordt gevraagd om tussen de lijnen te lezen en de verklaringen met de nodige zorg te interpreteren.

Alsook vulde de raadvrouw meermaals aan tijdens de NPO om de verklaringen van verzoekster duidelijk te maken, en diende de raadvrouw zelf te onderbreken omdat het duidelijk niet meer ging voor verzoekster:

Zie vb NPO p 4, p 12 en p 16.

Het CGVS erkent dus dat verzoekster een medische problematiek heeft maar meent hiermee voldoende rekening te hebben gehouden door een paar keer te vragen hoe het gaat en te vermelden dat verzoekster kan een pauze vragen wanneer ze wil.

5.2.2.3.

Er moet er worden opgemerkt dat er niet enkel een beoordeling dient gemaakt te worden inzake de procedure procedurele noden maar met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening gehouden te worden bij de beoordeling ten gronde.

Dit werd onvoldoende gedaan. Nergens wordt de moeizaamheid van het gehoor en geestelijke gezondheid van de verzoekster in kaart gebracht in de beslissing.

Als men de bestreden beslissing leest lijkt het alsof de gehoren zonder problemen en rustig verliepen. En dat verzoekster haar verklaringen als deze van een normaal stabiel persoon kunnen worden beoordeeld en geïnterpreteerd.

In dit opzicht wenst verzoekster graag te wijzen op het arrest 245.271 van Uw Zetel waarin de weigeringsbeslissing van het CGVS werd vernietigd omwille van het gegeven dat de CGVS niet voldoende rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid bij het beoordelingen van de verklaringen van de verzoekster om internationale bescherming in kwestie.

De vreemdelingenwet kwalificeert volgende personen als kwetsbare profielen in artikel 1, 12° Vw:

[...]

Verzoekster is en blijft kwetsbaar omwille een ernstige psychologische problematiek en haar traumatisch verleden (bv verkrachtingspoging, plaatsing van haar zoon).

Deze vaststelling is niet enkel belangrijk voor bijzondere procedurele noden maar ook bij de ten gronde beoordeling van de vrees van een verzoekster.

De verzoekster wenst de juridische principes ter zake aan te stippen.

Art. 48/6 §5 Vw stelt :

[...]

Het UNHCR-handboek stelt met betrekking tot verzoekers om internationale bescherming met psychische problemen:

[...]

De psychologische toestand moet dus een impact hebben op de “mate van overtuiging” die vereist is voor de toekenning van internationale bescherming en de samenwerkingsplicht zal zwaarder zijn aangezien de PO zelf naar andere bronnen van informatie op zoek moet.

Het UNHCR benadrukt dat op basis van deze bepaling, naast inzicht in het menselijk geheugen, ook de geestelijke gezondheid van de VIB in aanmerking moet worden genomen om te bepalen welke vragen aan een VIB moeten worden gesteld, hoe deze vragen moeten worden gekaderd en wat een redelijke kennis is.

(UNHCR, Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems, 2013, p. 118)

Het CGVS moet in casu de drempel verlagen.

Uw zetel bevestigde ook reeds:

[...]

De psychische toestand moet dus adequaat geïntegreerd worden in de geloofwaardigheidsbeoordeling hetgeen het CGVS in casu heeft nagelaten.

Verzoekster kan nog dienstig verwijzen naar vernietigingsarrest met 3 rechters van Uw Zetel, AR 270 812 dd. 31.03.2022..

Een psychologische problematiek maakt dat er een tweedelig onderzoek dient te worden verricht aldus Uw Zetel :

[...]

Zie RVV 270 812 dd. 31.03.2022, p18

Eenzijds wat betreft de bewijslast en anderzijds voor wat betreft de nood aan internationale bescherming.

Er diende dus rekening gehouden te worden met het kwetsbare profiel van de verzoeker op verschillende niveaus.

Het CGVS heeft de psychische toestand van de verzoekster niet betrokken bij de geloofwaardigheidsbeoordeling noch de bewijsstandaard verlaagd noch heeft zij de invloed ervan bij een mogelijk terugkeer naar Ethiopië onvoldoende onderzocht (zie verder).

Evenwel is het feit dat verzoeker psychologische problemen heeft en kwetsbaar is op zich al problematisch bij terugkeer.

Verzoekster kan inzake verwijzen naar de rechtspraak van Uw Zetel. In het arrest AR 286 597, werd een Afghaanse verzoeker erkend als vluchteling onder meer omwille van zijn mentale gezondheidsproblematiek.

Uw Zetel motiveert:

[...]

Deze motivering is dus ook gestoeld op het stigma en de behandeling door te gemeenschap, hetgeen verzoekster ook aanhaalt.

Evenals het gegeven dat mentale problemen als iets “anti Gods” (duivels) wordt aanzien.

Dit wordt tevens benadrukt in het verslag van de psycholoog, zie stuk 3:

[...]

5.2.2.4.

Alwaar het CGVS aanhaalt dat er kliniek bestaat aan Addis Abeba en medische/mentale problemen geen band hebben de vluchtelingenconventie met staat dit haaks op hoge geciteerde rechtspraak.

Wat betreft die kliniek, omdat er een kliniek is wil dit nog niet zeggen dat verzoekster daar effectief terecht zou kunnen, hoe groot is de drempel, wat is de toegankelijkheid zijn er wachtlijsten, dient men zelf in te staan voor de kosten enzovoort.

Terecht wijst ook de psycholoog hierop in zij verslag:

“De toegankelijkheid van gepaste zorg werd niet onderzocht. Ethiopië is nog steeds een land waar mentale zorg tekortschiet. Mevrouw functioneert nu op een precaire maar aanvaardbare manier, enkel omwille van de stabiliteit geboden door diverse hulpverleners. In Ethiopia, there are 60 psychiatrists and one mental health specialty hospital, even though Ethiopia has a population of approximately 100 million. That means that for every psychiatrist, there are 1,666,6667 Ethiopians.” “In Ethiopia, persons living with mental illness may be imprisoned in their homes, sent to religious encampments where deprivation of food is common, or sent to the streets to survive as they can.” Odorr Krista (2024)

(zie stuk 3)

Verzoekster is afkomstig uit een gelovige, arme familie.

Bovendien toont een recente Amerikaanse studie van het The National Center for Biotechnology het volgende aan ;

[...]

Zie *Mental health stigma and discrimination in Ethiopia: evidence synthesis to inform stigma reduction interventions* - PMC (nih.gov)

De vaststellingen in de studie liggen in rechte lijn met verzoekster haar relaas:

[...]

De beslissing mankeert de nodige zorgvuldigheid en is niet redelijk te noemen. Zij houdt geen rekening met de landeninformatie voorhanden."

Aangaande de geloofwaardigheid van verzoekster wordt als volgt aangevoerd:

"5.2.3.1. Ten algemene titel

Het CGVS is van oordeel dat de verzoekster haar vrees niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zij acht het relaas en de vrees van de verzoekster niet geloofwaardig/ de gebeurtenissen te weinig ingrijpend.

Het CGVS lijkt echter te vergeten dat de objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen (Hataway en Foster, 'The law of refugee status', 2014).

De term een gegronde vrees voor vervolging bevat een objectief en een subjectief element.

Het objectieve element is doorslaggevend en leidt er toe dat de vrees moet gegronde en redelijk zijn en kunnen worden verklaard aan de hand van objectieve gegevens (Hataway en Foster, 'The law of refugee status', 2014).

Objectieve gegevens zijn onder meer:

- de algemene toestand in het land van herkomst ;
- het lot van familieleden ;
- het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie.

Het subjectieve element spitst zich toe op het gegeven dat een verzoeker, als individueel persoon, een vrees moet koesteren waarbij de persoonlijkheid, de achtergrond en de leeftijd van een verzoeker bepalend zijn.

Om de geloofwaardigheid van een verzoeker te beoordelen moet een individueel onderzoek gevoerd worden waarbij de persoonlijkheid van de verzoekster in acht dient te worden genomen..

Dit volgt tevens uit artikel 48/6 § 5 Vw.

Rekening houdend met de geschetste elementen dient er te worden vastgesteld dat de vrees van de verzoekster weldegelijk als geloofwaardig dient te worden beschouwd.

5.2.3.2. Nog specifiek omtrent zogenaamde ongeloofwaardigheden/ gebrek aan zwaarwichtigheid

Zoals hoger aangegeven liggen de verklaringen van verzoekster volledig in de lijn met de studie van de toonaangevende The National Center for Biotechnology dd. 2022.

Het zelfstigma, de uitsluiting door de maatschappij, de verhoogde kans slachtoffer te worden van geweld enzoverder.

De uitsluiting en discriminatie door de maatschappij, gedwongen isolatie, geweld (poging tot verkrachting) zijn weldegelijk ernstige daden van vervolging in tegenstelling tot wat het CGVS probeert te beweren.

Verzoekster onderging reeds een poging tot verkrachting daar zij een gemakkelijk slachtoffer is juist omwille van haar psychische toestand (wie zal haar geloven).

Uit het relaas blijkt duidelijk dat verzoekster al zeer ernstige psychologische problemen had in Ethiopië en ze viel op door haar psychotische gedrag (stalken van de kerkleider 'ik volgde hem', p 6 NPO), binnendringen in de kerk met schoenen omwille van angst en stress (zie p18 NPO),...

De religieuze gemeenschap en maatschappij beschouwden haar hierdoor als een heks, satan, duivels (zie p 19 NPO).

Het feit dat zij in behandeling moest bij de kerk (gedurende 2 weken) en geïsoleerd werd door haar moeder, van school gehaald, mee moest naar het werk van de moeder (niet alleen kunnen worden gelaten) toont duidelijk aan dat de mentale problemen als bijzonder ernstig waren in Ethiopië.

Verzoekster verklaart louter dat het ontploft is in Griekenland, meer bepaald het schreeuwen en veel praten zonder te weten wat ze zegt (zie p13 NPO) maar een lezing van de NPO toont dus duidelijk aan dat de psychologische problemen in het land van herkomst zijn begonnen en dit dit aan de grond ligt van haar vertrek.

Waarom verzoekster, in haar toestand, haar situatie niet kon verbeteren is te verklaren door het feit dat zij niet zelfredzaam was, ze was bovendien 17 en erg beschaamd.

Hogergenoemde studie toont ook de correlatie aan tussen het stigma en het niet zoeken naar hulp.

Zie *Mental health stigma and discrimination in Ethiopia: evidence synthesis to inform stigma reduction interventions* - PMC (nih.gov)

Bovendien kreeg verzoekster destijds reeds een beschermingsstatus toegekend in Griekenland, hetgeen op zich een belangrijke indicatie vormt.

Het feit dat deze bescherming niet voldoende is in casu, omwille van de kwetsbaarheid van verzoekster is van wezensbelang.

Het CGVS is dus van oordeel dat Griekenland de rechten van verzoekster niet kan garanderen als vluchteling maar Ethiopië wel...

5.2.3.3. Toekomstige vrees

Tenslotte wenst verzoekster er op te wijzen dat zelfs al mocht niet elk punt van haar relaas – ten onrechte-geloofd worden er ook een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt gelet op haar profiel.

Zij verwijst naar het arrest van Uw Zetel dd. 4.6.21 waarin wordt gesteld:

“Uit de vluchtelingendefinitie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet – vrees voor vervolging – volgt dat het onderzoek van de vluchtelingenstatus ook een toekomstgericht onderzoek vereist en dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die al in het verleden werden vervolgd, maar ook aan personen die een gegronde vrees hebben om in de toekomst te worden vervolgd. Bijgevolg is ook een toekomstgerichte beoordeling noodzakelijk van de door verzoekster ingeroepen vrees voor vervolging” (zie Arrest RvV 255 609 dd. 4.6.21)”.

Aangaande de subsidiaire bescherming status stelt verzoekster:

“o Algemeen

De noodzaak aan de subsidiaire bescherming status wordt ten onrechte niet onderzocht in casu gelet op het specifiek profiel van verzoekster.

O.b.v. de hogerstaande informatie is het duidelijk dat verzoekster indien zij zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, er een reëel, realistisch risico bestaat dat verzoekster ernstige schade zou oplopen.

Volgens art. 48/4 §2 Vw. bestaat ernstige schade uit:

a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het CGVS is van oordeel dat geen enkele van deze situaties van toepassing is in geval van verzoekster.

Verzoekster benadrukt dat zij wel degelijk aan de voorwaarden van lid b) voldoet.

o Artikel 48/4 §2 b) Vw

Het CGVS gaat onzorgvuldig te werk al waar zij nalaat de situatie van de verzoekster niet te toetsen aan artikel 48/4 §2 b) Vw.

Verzoekster heeft een bepaald profiel, waardoor zij weldegelijk een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar het land van herkomst.

In een dergelijk geval moet ook artikel 48/4 §2 b) Vw worden onderzocht!

Ernstige psychische problemen werden immers al veelvuldig weerhouden onder dit artikel.

Zie onder meer RvV 21.06.2017 nr 188.692.

Verzoekster dient minstens de subsidiaire bescherming te worden toegekend daar zij omwille van haar profiel een verhoogd risico loopt op ernstige schade.

De bestreden beslissing dient te worden hervormd, minstens te worden vernietigd.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

“2. Mails raadsman aan CGVS ;

3. Verslag opmerkingen psycholoog dd. 24 juni 2024 ;

4. Medicatielijst ;”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster stelt Ethiopië te hebben verlaten omwille van de problemen en de isolatie die zij ondervonden zou hebben nadat zij verliefd werd op een kerkelijke leerkracht. Blijkens de bestreden beslissing worden deze problemen niet zwaarwichtig noch actueel genoeg geacht. Verweerder was verder van oordeel dat verzoeksters psychologische problematiek, die niet betwist wordt, de vaagheden en onaannemelijkheden in haar relaas niet kon verklaren of verschonen.

5. Samen met verweerder kan worden vastgesteld dat verzoekster psychologisch kwetsbaar is. Luidens de verschillende medische, psychologische en gerechtelijke documenten staat verzoekster sinds maart 2022 onder bewindvoering, wordt zij nauwlettend opgevolgd door een psycholoog omwille van (onder meer) post-traumatisch stresssyndroom en paranoïde wantrouwen en werd zij verschillende keren (gedwongen) opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Verzoeksters instabiele mentale toestand kon ook ter terechtzitting worden waargenomen.

6. Nog daargelaten de vraag of verzoekster door haar medische en psychologische problematiek alsook het feit dat zij onder bewindvoering staat wel in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure inzake haar verzoek om internationale bescherming, kan het verzoekschrift alleszins worden gevolgd waar gesteld wordt dat verweerder had moeten onderzoeken of verzoekster omwille van haar ernstig psychologisch kwetsbaar profiel een risico loopt op vervolging omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op het lijden van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hiertoe volstaat de bestreden beslissing geenszins met de enkele stellingen dat uit verzoeksters verklaringen niet blijkt dat zij discriminatie of isolatie van de gemeenschap vreest net omwille van haar gezondheidsproblemen en dat de vraag gesteld werd naar de mogelijkheid om in Ethiopië professionele hulp te krijgen indien men kampt met psychologische problemen, waarop verzoekster een ziekenhuis noemde dat volgens de informatie in het administratief dossier nog bestaat.

In het verzoekschrift wordt terecht aangehaald dat verzoeksters advocaat in een e-mail van 5 maart 2024, de dag van het persoonlijk onderhoud, opmerkingen overmaakte aangaande verzoeksters toekomstgerichte vrees op uitsluiting door de (kerk)gemeenschap omwille van haar gezondheidsproblematiek. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster psychologische problemen heeft en kwetsbaar is bij terugkeer, dat zij stigma en de behandeling door te gemeenschap vreest en dat er een correlatie is tussen het stigma en het niet zoeken naar hulp. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift dienaangaande naar het rapport *“Mental health stigma and discrimination in Ethiopia: evidence synthesis to inform stigma reduction interventions”* van 23 juni 2022, waarin melding wordt gemaakt van zelfstigma, uitsluiting door de maatschappij en een verhoogde kans slachtoffer te worden van geweld.

7. Ingevolge de niet betwiste ernstige psychologische problemen in hoofde van verzoekster, samengenomen met de informatie in het rapport van 23 juni 2022 over stigma en discriminatie in verband met geestelijke gezondheid in Ethiopië, kan de Raad op basis van de elementen in rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen gelet op verzoeksters psychologische toestand als vervolgingsgrond op zich en de eventuele daaruit voortvloeiende nood aan beschermingsmogelijkheden.

8. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om voornoemde elementen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of

hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 juni 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS